

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบ New Normal
ของหมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
GUIDELINES FOR DEVELOPMENT OF CULTURAL TOURISM IN
THE NEW NORMAL OF THASAWANG VILLAGE MUEANG
DISTRICT SURIN PROVINCE

¹เบญจวรรณ ดีโชค และ ²ลินจง โพชารี

¹Benjawan Deechok and ²Linjong Pocharee,

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ประเทศไทย

Maharakham University, Thailand

¹benjawan.mngenetics@mail.com, ²Nuynui2525@hotmail.com

Received: January 6, 2023; **Revised:** February 22, 2023; **Accepted:** March 25, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบ New Normal ของหมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยศึกษาจากนักท่องเที่ยวจำนวน 115 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล และศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหมู่บ้านท่าสว่าง จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่ ตัวแทนหน่วยงานภาครัฐ ตัวแทนหน่วยงานภาคเอกชน และตัวแทนชุมชนในเขตพื้นที่หมู่บ้านท่าสว่าง โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคทางสถิติคือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ทริพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ บ้านท่าสว่าง ตำบลท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ เป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมผ้าไหมแห่งเดียวของประเทศ เป็นหมู่บ้านที่มีฝีมือในการทอผ้าไหมโบราณที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดสุรินทร์ ผ้าไหม

¹ นิสิต หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

บ้านท่าสว่าง มีจุดเด่นพิเศษกว่าที่อื่น คือ “ไหมน้อย” ที่ละเอียดนุ่มนวล สวมและทอได้ยากยิ่ง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น และมักมีคำพูดที่ว่าถ้าจะซื้อผ้าไหมสวย ผ้าไหมน้อย ต้องที่ท่าสว่าง จังหวัดสุรินทร์ 2) มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ สถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแสดงถึงความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นและมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น 3) แผนดำเนินงานโครงการมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย พบว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านโรงแรมและที่พัก สถานที่จัดประชุม มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ โรงแรมที่พักมีความปลอดภัยต่อผู้เข้าพักและทรัพย์สิน

คำสำคัญ : มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม; แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว; การท่องเที่ยวแบบ New Normal

Abstract

This study aimed to Guidelines for Development of Cultural Tourism in the New Normal of Thasawang village Mueang District Surin Province. To support cultural tourism in the New Normal Surin Province by collecting data from 115 Thai tourist and a questionnaire as an instrument. And Studing from 3 sample groups of Thasawang village as follows government agency representative representatives of private agencies and community representatives in the area Thasawang village. By using in – depth Interview to collect quality data And analyzed using statistical techniques which are mean, percentage and standard deviation. The study outcome suggested that. Cultural tourism resources in the area, Thasawang village Mueang District Surin Province it is a silk handicraft tourism village the country's only. It is a village that is skilled in weaving ancient silk that is unique to Surin Province. Called Mainoy which is a distinctive identity in Surin Province. 1) Quality Standards for Cultural Attractions have a high level of opinions. With Potential for Attracting Tourism have a high level of opinions. It was found that the items with the highest average opinions were cultural tourist attractions that reflected the lives of local people and had a distinctive identity. 2) Amazing Thailand Safety and Health Administration have a high level of opinions. With Hotels

and Accommodation Meeting Place have a high level of opinions. It was found that the item with the highest average opinion was that the hotel accommodation was safe guests and property.

Keywords : Quality Standards for Cultural Attractions; Guidelines for tourism development; New Normal Travel

บทนำ

ปัจจุบันสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่หลายประเทศ ทั่วโลกยังไม่คลี่คลาย แม้ในประเทศไทยสถานการณ์เริ่มคลี่คลายไปแล้วแต่ยังไม่วางใจ ทำให้การท่องเที่ยวยังต้องมีการเฝ้าระวังและปฏิบัติตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุขโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้เตรียมความพร้อมเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว ภายใต้โครงการบริหารความปลอดภัยและสุขอนามัยในสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย หรือ Amazing Thailand Safety & Health Administration (SHA) เพื่อทำให้ประเทศไทยเป็นที่ยอมรับของทั่วโลกว่า มีการจัดการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2563)

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประเทศไทยได้มีบทบาทความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันในทุกประเทศว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เจริญเติบโตจนถือว่าเป็นสินค้าอย่างหนึ่ง ซึ่งเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว สามารถสร้างรายได้อย่างเท่าเทียมกันทุกภาคส่วน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2560) การท่องเที่ยวที่สามารถนำเอาวัฒนธรรมมาเป็นจุดขาย ทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศสนใจจะเรียนรู้วัฒนธรรม และสัมผัสวิถีชีวิตความเป็นอยู่เพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวย่อมส่งผลต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจได้ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จึงเป็นอีกวิถีหนึ่งของการท่องเที่ยวที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการพัฒนาด้านภูมิปัญญา ผ่านกระบวนการวิจิตรคิดอย่างสร้างสรรค์อย่างมีคุณค่าทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตผู้คน (บุญเลิศ จิตตั้งพัฒนา, 2548)

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของหมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องมีการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องแบบ New Normal เพื่อให้มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ รวมไปถึงต้องนำมาประยุกต์ใช้กับมาตรฐานคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 3 ด้าน คือ ด้านศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว (Potential for Attracting Tourism) ด้านศักยภาพในการรองรับด้านการ

ท่องเที่ยว (Potential to Support Tourism) และด้านศักยภาพในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว (Potential in Tourism Management) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2550) และมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย SHA (Amazing Thailand Safety & Health Administration) เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และในขณะเดียวกันทุกภาคส่วนก็สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอข้อคิดเห็นในการจัดการในครั้งนี้ด้วย

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบ New Normal ของหมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ เพื่อให้บ้านท่าสว่างมีศักยภาพที่สามารถตอบสนองต่อนโยบายของจังหวัดสุรินทร์ มีการนำทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่สมบูรณ์ด้วยประวัติศาสตร์และวิถีชุมชน มาใช้ในการพัฒนาศักยภาพและเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ในครั้งนี้ไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภายในเขตพื้นที่ชุมชนได้อย่างประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อศึกษามาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการดำเนินงานของ Amazing Thailand Safety and Health Administration (SHA) ของหมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
4. เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เหมาะสมต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบ New Normal ของหมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed

Method) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ

ประชากร คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหมู่บ้านท่าสว่าง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ชาวบ้าน และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสว่าง จังหวัดสุรินทร์ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดสุรินทร์

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหมู่บ้านท่าสว่าง จำนวน 15 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ตัวแทนหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 3 คน 2) ตัวแทนหน่วยงานภาคเอกชน จำนวน 5 คน และตัวแทนชุมชนในเขตพื้นที่หมู่บ้านท่าสว่าง จำนวน 7 คน

1.2 การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากร คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่หมู่บ้านท่าสว่าง จำนวน 5,450 คน (รายงานสถิติจังหวัดสุรินทร์, 2562)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่หมู่บ้านท่าสว่าง จำนวน 357 คน ด้วยการเปิดตารางของ Krejcie & Morgan และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling Random) (Krejcie & Morgan, 1970)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มี 2 ประเภท คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) และแบบสอบถาม (Questionnaire) ดังต่อไปนี้

2.1 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (Semi-structured Interview) สำหรับกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพเพื่อสัมภาษณ์ในเรื่องนโยบายในการบริหารงานในปัจจุบันและอนาคตแนวปฏิบัติและการพัฒนาเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว ปัญหาและอุปสรรคและหัวข้ออื่นๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสร้างตามกรอบแนวความคิดเรื่องมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว ศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยวและศักยภาพในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended Questions)

2.2 แบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับสอบถามนักท่องเที่ยวสร้างตามความมุ่งหมายและกรอบแนวคิดการวิจัยที่กำหนดขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อเดือน ลักษณะคำตอบเป็นตัวเลือก (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหมู่บ้านบ้านท่าสว่าง ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบ New Normal หมู่บ้านท่าสว่าง ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในด้านต่างๆ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เขียนแสดงความคิดเห็น

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์ตัวแทนหน่วยงานภาครัฐ ตัวแทนหน่วยงานเอกชน ตัวแทนชุมชนเขตพื้นที่ หมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ สรุป และสังเคราะห์ข้อมูลและบรรยายเชิงพรรณนาต่อไป

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ จากการดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) สามารถสรุปผลการวิจัยตามความมุ่งหมายของการวิจัย ได้ดังนี้

1. ทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

บ้านท่าสว่าง ตำบลท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ เป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงหัตถกรรมผ้าไหมแห่งเดียวของประเทศ เป็นหมู่บ้านที่มีฝีมือในการทอผ้าไหมโบราณที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดสุรินทร์ ด้วยเทคนิคการทอผ้ายกทองแบบโบราณผสมผสานกับลวดลายที่วิจิตรงดงาม โดยการทอผ้าแต่ละผืนต้องใช้คนทอเป็นจำนวนมากและใช้เวลาในการทอนานหลายเดือน มีลวดลายที่ละเอียดสวยงามเป็นเอกลักษณ์ เนื้อละเอียดนุ่มแน่นชนิดจับต้องได้ จนได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ทอผ้าไหมยกทองโบราณเพื่อมอบให้กับผู้นำเอเปค เมื่อปี พ.ศ.2546 จนกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านหัตถกรรมที่สำคัญของจังหวัดสุรินทร์ ผ้าไหมบ้านท่าสว่าง มีจุดเด่นพิเศษกว่าที่อื่น คือ “ไหมน้อย” ที่ละเอียดนุ่มนวล สวมและทอได้ยากยิ่ง จนเริ่มจะเลือนหายไป แทบไม่มีใครทราบว่าจะทอไหมน้อยได้จนกระทั่งสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9 ทรงมีพระราชปรารภว่า “สมัยก่อนผ้าไหมไทยมีความนุ่ม เนียน แน่น มาก ทำอย่างไรจึงจะได้ผ้า

ชนิดนั้นคืนกลับมา” เหล่าข้าราชการบริพารก็ออกเสาะหา จนได้พบผ้าทอไหมน้อยที่ทำสว่าง เมื่อทอขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเป็นที่พอพระทัย จึงพระราชทานเงินส่วนพระองค์ สร้างโรงทอผ้าตามรูปแบบราชสำนักโบราณขึ้นที่บ้านท่าสว่างแห่งนี้ เมื่อเข้ามาภายในหมู่บ้าน จะพบกับร้านขายผ้าไหม เรียงรายกันตามเส้นทางถนนหลายร้าน ทั้งในรูปแบบของผ้าถุง เสื้อ กระเป๋า กางเกง สนนราคาเริ่มที่หลักพันจนถึงหลักหมื่น ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น และมักมีคำพูดที่ว่าถ้าจะซื้อผ้าไหมสวย ผ้าไหมน้อย ต้องที่ท่าสว่าง จังหวัดสุรินทร์ โดยทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ มี 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

1.1 ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหมู่บ้านท่าสว่างที่จับต้องได้ 1) ผ้าไหมน้อย เป็นผ้าไหมบ้านท่าสว่างที่มีจุดเด่นพิเศษกว่าที่อื่น คือ “ที่ละเอียดนุ่มนวล สวมและทอได้ยากยิ่ง จนเริ่มจะเลือนหายไป แทบไม่มีใครทราบว่าจะช่างที่นี้ทอไหมน้อยได้จนกระทั่งสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9 ทรงมีพระราชปรารภว่า “สมัยก่อนผ้าไหมไทยมีความนุ่มเนียน แน่น มาก ทำอย่างไรจึงจะได้ผ้าชนิดนั้นคืนกลับมา” เหล่าข้าราชการบริพารก็ออกเสาะหา จนได้พบผ้าทอไหมน้อยที่ทำสว่าง เมื่อทอขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเป็นที่พอพระทัย จึงพระราชทานเงินส่วนพระองค์ สร้างโรงทอผ้าตามรูปแบบราชสำนักโบราณขึ้นที่บ้านท่าสว่างแห่งนี้ เมื่อเข้ามาภายในหมู่บ้าน จะพบกับร้านขายผ้าไหม เรียงรายกันตามเส้นทางถนนหลายร้าน ทั้งในรูปแบบของผ้าถุง เสื้อ กระเป๋า กางเกง สนนราคาเริ่มที่หลักพันจนถึงหลักหมื่น

โรงทอผ้าไหมยกทองบ้านท่าสว่าง เป็นการทอผ้าไหมตามรูปแบบราชสำนักโบราณในบรรยากาศร่มรื่นด้วยต้นไม้ใหญ่ ชื่อ “จันทร์โสม” คือชื่อของแบรนด์ที่ก่อตั้งโดยอาจารย์วีระธรรม ตระกูลเงินไทย ผู้ซึ่งถือกำเนิดในตระกูลช่างทอผ้าที่สืบทอดวิชาการปลูกหม่อน เลี้ยงไหม สาวไหม ย้อมสีธรรมชาติและทอเป็นผืนผ้ามาหลายชั่วอายุคน การทอไหมยกทองจะใช้ 4 คน ช่วยกันดึงเส้นไหม กันอย่างขยันขันแข็ง เป็นการทอผ้าที่มองเห็นได้ถึงการทำงานเป็นทีมที่ดีมาก ๆ มีการทอด้วยลวดลายที่ซับซ้อน จึงต้องใช้ตะกอหรือเส้นไหมจำนวนมาก ตั้งแต่ร้อยถึงเป็นพัน ผ้าไหมน้อยยกทองผืนงามที่สุดใช้ถึง 1,416 ตะกอ แขนงลงมาบนที่ทอหลังใหญ่ที่ออกแบบพิเศษ ต้องขุดหลุมบริเวณที่ตั้งก็ลึกลงไป 2-3 เมตร เพื่อรองรับความยาวของตะกอ มีช่างทอคนหนึ่งอยู่ในหลุม คอยสอดตะกอ ใช้ช่างทอถึง 4 คนต่อหนึ่งผืน ทอได้วันละ 4-5 เซนติเมตร ใช้เวลานานกว่าจะออกมาเป็นลวดลายอย่างราชสำนักประยุกต์ มาเป็นลายเทพนม ลายหิ้งห้อยชมสวน ลายก้านขดเด่นรำ ลายครุฑยุคนาค ผสานกับลายผ้าพื้นเมืองสุรินทร์

1.2 ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหมู่บ้านท่าสว่างที่จับต้องไม่ได้

1) ขั้นตอนการทอผ้าไหมยกทองหมู่บ้านท่าสว่าง การทอไหมน้อยมีขั้นตอนที่ยากกว่าการทอผ้าไหมแบบอื่น เริ่มตั้งแต่สาวไหมเส้นละเอียดมาฟอก ต้มแล้วย้อมสีธรรมชาติด้วยเมล็ด

สามสี่ คือ สีแดงจากครึ่ง สีเหลืองจากแก่นแกแล และสีครามจากเมล็ดคราม ซึ่งสีครามนี้ย้อมได้ยาก สมัยก่อนต้องไปย้อมที่บ้านหมอคราม และวิชาที่สูญไปหมด ต้องทดลองขึ้นพูนกันขึ้นมาใหม่ เมื่อได้เส้นไหมย้อมสีแล้ว ยังต้องทำไหมทอง ปั่นเส้นด้ายควบกับเส้นเงินแท้เพื่อทอเป็นผ้ายกทอง

2) บุญผะเหวด บุญพระเวส หรือบุญมหาชาติ บุญประจำเดือนสี่ตามฮีตสิบสองที่ชาวหมู่บ้านท่าสว่างยังสืบสานเป็นงานบุญใหญ่ประจำปีของหมู่บ้าน การจัดงานบุญผะเหวด จะนิยมจัดในช่วงเดือน 3-4 หรือราวเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม ใช้เวลาในการจัดงานราว 3 วัน หมู่บ้านหรือชุมชนใดจะจัดงานบุญนี้ก็จะมีการบอกกล่าวพี่น้อง หรือหมู่บ้านใกล้เคียงให้มาช่วยและร่วมบุญกัน ทำให้เกิดสายสัมพันธ์และความสามัคคีกันภายในหมู่บ้านท่าสว่าง

3) ประเพณีรดน้ำดำหัวหมู่บ้านท่าสว่าง เป็นสิ่งที่ทำต่อเนื่องกันมายาวนานของหมู่บ้านในวันปีใหม่ไทย เป็นการแสดงความเคารพและความกตัญญูต่อบิดามารดา ผู้ใหญ่ และผู้มีพระคุณ ด้วยความเชื่อที่ว่า เป็นการขอขมาลาโทษ พร้อมทั้งรับคำอวยพรเพื่อสิริมงคลของชีวิต และประเพณีนี้ยังทรงคุณค่ามาจนทุกวันนี้

4) งานแห่เทียนพรรษาเป็นประเพณีปฏิบัติของชาวหมู่บ้านท่าสว่างที่ได้กระทำมาแต่อดีต เหตุที่ทำให้เกิดประเพณีเพราะสมัยก่อน มีภิกษุได้เดินไปเหยียบย่ำข้าวกล้าในนาของชาวบ้าน ทำให้ได้รับความเดือดร้อน ดังนั้นพระพุทธเจ้าจึงได้อนุญาตให้ภิกษุสามเณรอยู่จำพรรษาที่วัดเป็นเวลา 3 เดือน คือในช่วงวันแรมหนึ่งค่ำเดือนแปด ถึงวันขึ้นสิบค่ำเดือนสิบเอ็ด ซึ่งเป็นช่วงสิ้นสุดการเก็บเกี่ยวของชาวบ้านพอดีในช่วงเข้าพรรษานี้ชาวบ้านจะนำเทียนไปถวายพระภิกษุเพราะเชื่อว่าจะทำให้ตนเฉลียวฉลาดมีไหวพริบปฏิภาณประดุจขี้ผึ้งที่ไซ้ทำเทียนที่จากรังผึ้ง

5) ชาวไทยเชื้อสายเขมรในหมู่บ้านท่าสว่าง มีประเพณีงานบุญเดือน 10 หรืองานสารท เพื่อทำบุญบูชา รำลึก และอุทิศอาหาร ข้าวของเครื่องใช้แก่บรรพบุรุษ ปู่ย่า ตายาย หรือบุพการีผู้ล่วงลับไปแล้ว

6) ประเพณีการกวนข้าวทิพย์ เป็นพิธีกรรมทางศาสนาพราหมณ์ของหมู่บ้านท่าสว่าง โดยที่มีสวดแทรกกิจกรรมพราหมณ์เข้ามาปะปนในพิธีกรรมทางพุทธศาสนา เพื่อถวายแด่พระภิกษุสงฆ์ และบูชาพระรัตนตรัยอุทิศส่วนกุศล ให้แก่ผู้ตาย

7) ประเพณีลอยกระทงของหมู่บ้านท่าสว่าง จัดขึ้นเพื่อเป็นการสะเดาะเคราะห์และขอขมาต่อพระแม่คงคา โดยชาวบ้านท่าสว่าง มีคติความเชื่อว่าพระแม่คงคาจะช่วยปกป้องรักษาคนในหมู่บ้านให้ปลอดภัย โดยในการกิจกรรมของหมู่บ้านท่าสว่างนั้น จะมีการจัดขบวนแห่กระทงให้สวยงาม แล้วนำมาประกวดกระทง เพื่อสร้างความสนุกสนานและเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

2. มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมู่บ้านบ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

2.1 ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 115 คน พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 45 คน อายุ 31-40 ปี ระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวส. อาชีพ ลูกจ้าง/พนักงานเอกชน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ภูมิภาค จังหัดสุรินทร์ วัตถุประสงค์เพื่อการเดินทางมาท่องเที่ยวหมู่บ้านท่าสว่าง อื่น ๆ ท่องเที่ยวระหว่างทางผ่าน, ท่องเที่ยวเพื่อซื้อสินค้าผ้าไหม ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวหมู่บ้านท่าสว่าง ร่วมกับกลุ่มใด มากับครอบครัว/ญาติพี่น้อง พาหนะที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยวหมู่บ้านท่าสว่าง รถยนต์ส่วนตัว ท่านพักค้างคืนในการเดินทางครั้งนี้หรือไม่ ไม่พักค้างคืน ถ้าพักค้างคืน ประเภทของที่พักที่ท่านพัก โฮมสเตย์ ระยะเวลาการพักแรม 1 คืนค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยต่อวัน จำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยวหมู่บ้านท่าสว่าง ครั้งที่ 3 และท่านรู้จักหมู่บ้านท่าสว่างจากช่องทางใด อินเทอร์เน็ต

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ภาพรวมพบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว (Potential for Attracting Tourism) มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$) โดยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ สถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแสดงถึงความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นและมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ($\bar{X} = 4.69$) ด้านศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว (Potential to Support Tourism) มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$) โดยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ การเดินทางมายังสถานที่ท่องเที่ยวมีความสะดวกสบาย มีป้ายสัญลักษณ์บ่งบอกทางที่ชัดเจน ($\bar{X} = 4.52$)

ด้านศักยภาพในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว (Potential in Tourism Management) มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$) โดยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ คนในพื้นที่มีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว งานประเพณีเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.65$)

3. ผลศึกษาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบ New Normal หมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวกับแผนดำเนินงาน โครงการมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย ภาพรวมพบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

3.1 ด้านภัตตาคาร ร้านอาหาร (Restaurant) มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$) โดยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ ภัตตาคาร ร้านอาหาร สะอาด ปลอดภัย และราคาอาหารและเครื่องดื่มมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.39$)

ด้านโรงแรมและที่พัก สถานที่จัดประชุม (Hotels and Accommodation Meeting Place) มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) โดยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ โรงแรมที่พักรมีความปลอดภัยต่อผู้เข้าพักและทรัพย์สิน ($\bar{X} = 4.43$)

ด้านนันทนาการและสถานที่ท่องเที่ยว (Recreation and Tourist Attractions) มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) โดยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ มีนิทรรศการแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับประเพณีที่น่าสนใจ ($\bar{X} = 4.60$)

3.2 ด้านยานพาหนะ (The Vehicle) มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) โดยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ ที่จอดรถมีความเพียงพอและเหมาะสม ปลอดภัย ($\bar{X} = 4.52$)

3.3 ด้านบริษัทนำเที่ยว (Travel Agency) มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) โดยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ มีสถานที่บริการนำเที่ยวที่มีความพร้อมในการให้บริการ ($\bar{X} = 4.30$)

3.4 ด้านสุขภาพและความงาม (Health and Beauty) มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) โดยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ มีเจ้าหน้าที่ให้บริการอย่างสุภาพและให้คำแนะนำที่ดีเกี่ยวกับสุขภาพและความงาม ($\bar{X} = 4.39$)

3.5 ด้านห้างสรรพสินค้าและศูนย์การค้า (Shopping Malls and Shopping Centers) มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$) โดยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ มีป้ายบอกทางไปห้างสรรพสินค้าและศูนย์การค้าที่ชัดเจน ($\bar{X} = 4.34$)

3.6 ด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว (Sport for Tourism) มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$) โดยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ มีข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและกีฬาให้นักท่องเที่ยวได้ทราบ ($\bar{X} = 4.47$)

3.7 ด้านการจัดกิจกรรม/จัดประชุม/โรงละคร/มหรสพ (Event Management/Meeting Theater/Theater) มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$) โดยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ มีสถานที่จัดกิจกรรมที่เดินทางสะดวก ไม่ไกลจากแหล่งชุมชน ($\bar{X} = 4.56$)

3.8 ด้านร้านค้าของที่ระลึกและร้านค้าอื่นๆ (Gift Shops and Other Stores) มีระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$) โดยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือ มีป้ายบอกสถานที่จัดจำหน่ายของที่ระลึกและของฝากชัดเจนค้นหาง่าย ($\bar{X} = 4.61$)

4. แนวทางการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เหมาะสมต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

แนวทางการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เหมาะสมต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ จากการสัมภาษณ์ คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหมู่บ้านท่าสว่าง ประกอบด้วย ตัวแทนหน่วยงานภาครัฐ ตัวแทนหน่วยงานภาคเอกชน ตัวแทนประชาชนในเขตพื้นที่หมู่บ้านท่าสว่าง สามารถนำมาจัดทำเป็นแนวทางการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบ New Normal ของหมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยกำหนดได้ดังนี้

4.1 การพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานของภาครัฐ ในการจัดสรรงบประมาณและความร่วมมือของชาวบ้านในชุมชน ในการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว ให้มีความพร้อม สวยงาม เป็นสถานที่แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ให้นักท่องเที่ยวเข้ามาถ่ายภาพ ซื้อสินค้า และศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับการทอผ้าไหมแบบโบราณ

4.2 การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบ New Normal ของหมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบ การท่องเที่ยว จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ วิดีทัศน์ แนะนำการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แผนที่การท่องเที่ยวและเส้นทางการท่องเที่ยวอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.3 การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบ New Normal ของหมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การท่องเที่ยว สร้างการเรียนรู้ให้กับนักท่องเที่ยว ให้มีประสบการณ์จากการท่องเที่ยว ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีโรงทอผ้าสำหรับนักท่องเที่ยวได้ทดลองทอผ้า ย้อมผ้า เก็บจิต เพื่อสร้างประสบการณ์ใหม่ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว และทำให้เกิดการรับรู้ทางวัฒนธรรมและ วิถีชีวิตของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบ New Normal ของหมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยพบประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

1. มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ด้านศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว พบว่า ด้านศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ดังนั้น ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นที่ดึงดูดใจและน่าใจในมากยิ่งขึ้น ด้วยการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวีรยา มีสวัสดิกุล และคณะ (2561) พบว่า การจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดสุรินทร์มีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เด่น ได้แก่ 1) วิถีชีวิตความผูกพันระหว่างคนกับช้าง 2) ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และ 3) ดินแดนแห่งอารยธรรมขอม จังหวัดสุรินทร์มีจุดแข็งด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และมีจุดอ่อนในด้านการขาดความร่วมมือการจัดการท่องเที่ยวระหว่างชุมชน และมีโอกาสที่ส่งผลต่อการจัดการท่องเที่ยวให้ประสบความสำเร็จ และสอดคล้องกับงานวิจัยของชุนชิตา นาคภพ (2561) พบว่า ตำบลเกยไชยมีแหล่งทุนทางวัฒนธรรมที่มีศักยภาพโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ ทั้งวัด พิพิธภัณฑสถาน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประเพณี และมีความเชื่อของคนในชุมชนอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น พัฒนาศักยภาพของชุมชน ด้วยโครงการมีคฤหบดีน้อยเชิงอนุรักษ์และโครงการสร้างอัตลักษณ์ รูปแบบที่เหมาะสมต่อการจัดการท่องเที่ยวของตำบลเกยไชยคือ การจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เน้นการศึกษาวิถีชีวิตของชุมชน มีการบอกเล่าเรื่องราวความเป็นมาของชุมชน เยี่ยมเยือนชมสถานที่สำคัญทางวัฒนธรรม รวมไปถึงแวะซื้อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกตาลโตนด สินค้าขึ้นชื่อของตำบลเกยไชยที่แสดงถึงภูมิปัญญาของคนในชุมชนได้เป็นอย่างดี

2. แผนดำเนินงานโครงการมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยของหมู่บ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ด้านโรงแรมและที่พัก สถานที่จัดประชุม อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น ควรให้ความสำคัญกับสถานที่พักแรมของนักท่องเที่ยว จัดทำโฮมสเตย์ ที่ให้นักท่องเที่ยวรับรู้สื่อบรรยากาศและสัมผัสการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างแท้จริงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนริรัตน์ ธงภักดิ์ (2563) พบว่า ด้านที่พักรูปแบบโฮมสเตย์ มีความสำคัญต่อนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และยังสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนอีกด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถพล ศิริเวชพันธุ์ (2564) พบว่า คนในชุมชนเห็นว่า มาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย (SHA) นั้นมีความเหมาะสม มีการจัดโครงสร้าง 3 ด้าน คือ ผู้ประกอบการ ผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ใน 3 ระยะ ได้แก่ 1) การต้อนรับนักท่องเที่ยว กำหนดจุดคัดกรอง เช็กอิน โดยมี อสม.เข้ามามีส่วนร่วม 2) การให้บริการนักท่องเที่ยว เช่น บริการอาหารเครื่องดื่ม และ ที่พักเป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัย เช่น การแยกภาชนะ และการกำหนดขีด

ความสามารถในการรองรับ และ 3) การส่งนักท่องเที่ยว มีการให้เช็คเอาท์ ประเมินการให้บริการ ซึ่งรูปแบบดังกล่าวเป็นการท่องเที่ยวชุมชนมาตรฐานความปกติใหม่ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้แก่ชุมชนอื่นๆ ในจังหวัดศรีสะเกษได้อีกด้วย

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

1. ผู้ประกอบการสามารถนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว และการให้บริการด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้ได้เปรียบในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการกำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวหมู่บ้านท่าสว่างให้มีความเหมาะสมและไม่แพงจนเกินไป

2. ภาครัฐและกลุ่มผู้นำชุมชน ควรดำเนินการขอและจัดให้มีสาธารณูปโภคต่างๆ และสถานที่บริการ เช่น ร้านซักกรีด ธนาคาร ตู้เอทีเอ็ม เป็นต้น ให้มีความเหมาะสมกับการท่องเที่ยวของหมู่บ้าน

3. การพัฒนาการท่องเที่ยวในหมู่บ้านท่าสว่างต้องไม่มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมต่างๆ ในการเข้าชมสถานที่ และควรมีการจัดกิจกรรมโชว์การทอผ้าไหมที่กระตุ้นและเน้นให้เกิดการซื้อขายผลิตภัณฑ์ของหมู่บ้านท่าสว่างเพื่อสร้างรายได้แทนการเก็บค่าธรรมเนียม

4. การพัฒนาการท่องเที่ยวหมู่บ้านท่าสว่างต้องให้ความสำคัญกับสื่อที่ใช้ในการส่งเสริมการตลาด ไม่ว่าจะเป็นช่องทาง Website, Face Book, Instagram, Twitter และ Line เพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวรับรู้ถึงผลิตภัณฑ์ที่หมู่บ้านท่าสว่างมี และทำให้เกิดความสนใจอยากเดินทางมาท่องเที่ยวได้ทุกเพศทุกวัย

5. หมู่บ้านท่าสว่างควรมีการรวบรวมรายชื่อร้านอาหารในฐานข้อมูลของหมู่บ้านให้มีความหลากหลายและนักท่องเที่ยวสามารถค้นได้หาง่าย เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว และเป็นการเพิ่มเวลาในการท่องเที่ยวภายในหมู่บ้าน ช่วยสร้างโอกาสในการซื้อผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นด้วย

เอกสารอ้างอิง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2563). *โครงการบริหารความปลอดภัยและสุขอนามัยในสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย*. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2560). *อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2550). *รายงานประจำปี 2550*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- ชุมชิตา นาคภพ. (2561). *รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมของชุมชน เกษไชย อำเภอลำปาง จังหวัดนครสวรรค์*. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- นริรัตน์ ธงภักดิ์. (2563). *การพัฒนาศักยภาพโฮมสเตย์ย่านเมืองเก่าบ้านสิงห์ท่า อำเภอเมืองจังหวัดยโสธร เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม*. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, 14(3), 149-158.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเลิศ จิตตั้งพัฒนา. (2548). *การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนแบบบูรณาการ : ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สมุทรปราการ: การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม*. สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2564. จาก http://library.senate.go.th/document/Ext7982/7982018_0007.PDF.
- วีรยา มีสวัสดิกุล ปิ่นฤทัย คงทอง และ เยวภา นียากร. (2560). *แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์*. การประชุมวิชาการระดับชาติ นวัตกรรมและเทคโนโลยีวิชาการ.
- อรรถพล ศิริเวชพันธุ์. (2564). *การพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนสู่มาตรฐานความปกติใหม่ (New Normal) เพื่อรองรับ สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กรณีศึกษาชุมชนหนองชะอำเภอย้ายทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ*. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 12(1), 67.
- Buhalis, D. (2000). Marketing the Competitive Destination in the Future. *Tourism Management*, 21(1).
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size For Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
- Tourism Western Australia. (2009). *Five A's of Tourism*. Date to Accessed 16 March 2021. from <https://www.google.com/search?q=Tourism+Western+Australia>.